

København, den 15. december 2020

Høringsvar vedrørende Forslag til Lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger (Styrket samarbejde om indsatsen til borgere på herberger og kvindekrisecentre og udvidelse af anvendelse af udslusningsboliger).

Sagsnummer 2020-9222

Overordnede bemærkninger

Lev Uden Vold hilser Social- og Indenrigsministeriets udkast til ny lovændring velkommen, og glæder os over, at ministeriet finder, at der er behov for yderligere tiltag i forhold til et styrket samarbejde og indsats for borgere indskrevet på kvindekrisecentre, jf. servicelovens § 109 og mandekrisecentre, jf. servicelovens § 110.

Det er vores klare opfattelse, at der med ændringerne kommer øget fokus og hjælp til kvinder, mænd og børn, der har været udsat for vold i nære relationer, da der med lovændringerne kommer større juridisk klarhed om rammerne for kommunernes handlemuligheder på området. Herunder glæder vi os over udsigten til, at kvinder og evt. medfølgende børn, der har haft ophold på et kvindekrisecenter jf. servicelovens § 109, fremover får de samme rettigheder i forhold til udslusningsbolig, som mænd, der har haft ophold på et mandekrisecenter, jf. servicelovens § 110, har.

Den nye formålsbestemmelse, jf. servicelovens § 109, stk. 2

Fagpersoner, herunder kommunale medarbejdere, har et særligt ansvar for at reagere på partnervold, for dermed hurtigst muligt at kunne hjælpe de kvinder og eventuelt medfølgende børn, der bliver udsat for vold. Derfor finder vi det positivt, at der med de nye lovændringer kommer mere fokus på de juridiske rammer for kommunernes handlemuligheder og pligter for indsatsen på midlertidige boformer.

Vi er enige i, at den nye formålsbestemmelse vil understøtte tydelighed både i forhold til borgere, boformer og kommuner som ansvarlige myndigheder i forhold til både tilbuddets karakter og den gældende ansvarsfordeling mellem tilbud og kommune, herunder indholdet af indsatsen på en boform efter servicelovens § 109¹.

Vi er ligeledes enige i, at det med den nye formålsbestemmelse bliver yderligere præciseret, hvad kommunernes pligt er i forhold til kvinder, mænd og eventuelt medfølgende børn, der er eller har været udsat for vold, herunder at der blandt andet er behov for yderligere støtte, når deres ophold på et krisecenter/mandekrisecenter er afsluttet, og at den indledende og koordinerende rådgivning fra kommunen skal iværksættes så tidligt som muligt.

Udslusningsboliger

Det er Lev Uden Volds opfattelse, at manglen på billige boliger særligt i de store byer i dag i nogen grad kan udgøre en barriere i forhold til mulighed for tidlig udflytning fra et kvindekrisecenter/mandekrisecenter, jf. servicelovens §§ 109 og 110. Det kan betyde, at kvinder,

¹ Udkast til lov om ændring lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger, side 9

mænd og evt. børn fastholdes i at blive boende på krisecentrene i længere perioder end nødvendigt, hvorfor de optager pladsen for andre, der har brug for hjælp, men risikerer at blive afvist grundet pladsmangel.

Lev Uden Vold finder det derfor positivt, at den foreslåede ændring i almenboligloven² giver mulighed for, at også kvinder og evt. medfølgende børn, der bor midlertidigt på kvindekrisecentre, jf. servicelovens § 109, kan blive tilbudt en udslusningsbolig på samme vilkår som mænd, der bor på mandekrisecentre, jf. servicelovens § 110 og borgere, der opholder sig i midlertidige boformer i medfør af servicelovens § 107³. Vi mener, at muligheden for også at tilbyde kvinder og eventuelt medfølgende børn en udslusningsbolig, giver dem bedre mulighed for en egnet overgang til egen bolig og dermed muligheden efterfølgende for at kunne opretholde en selvstændig tilværelse uden vold.

Ligeledes noterer vi os, at der for både kvinder og evt. medfølgende børn, der har haft ophold på et kvindekrisecenter, jf. servicelovens § 109, og mænd og evt. medfølgende børn, der har haft ophold på et mandekrisecenter, jf. servicelovens § 110, med det nye lovforslag gives mulighed for at forlænge opholdet i en udslusningsbolig fra 2 år til 5 år på baggrund af en konkret og individuel vurdering. Vi er enige heri, blandt andet af hensyn til at reducere antallet af hurtige skift i boform for den enkelte.

Vi kan på den baggrund tilslutte os ministeriets forslag om, at kommunerne med den nye lovændring får mulighed for at stille flere udslusningsboliger til rådighed, så det ikke blot er familieboliger, men også ældreboliger, der kan stilles til rådighed som supplement til den hjælp, borgeren i øvrigt har krav på i medfør af serviceloven⁴.

Endelig er vi enige i lovændringen, jf. servicelovens § 163 a, stk. 2 om, at der ikke skal ske fradrag i borgerens eventuelle forsørgelsesydelse eller andre indkomstmæssige offentlige ydelser i forbindelse med betaling for udslusningsboliger, da fradraget kan ses som en betydelig hindring i at få den hjælp, borgeren ellers ville have behov for og krav på⁵.

Med venlig hilsen

Maja Lindgren
Juridisk konsulent

Lev Uden Vold

² Lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1203 af 3. august 2020, jf. § 63, stk. 2, der med forslaget bliver til stk. 3

³ Lov om almene boliger m.v., jf. § 63, stk. 2

⁴ Udkast til lov om ændring lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger, side 2

⁵ Udkast til lov om ændring lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger, side 2